

neked?... Ha nem is akard, megadom neked a feloldozást.
De talán már te is akard?...

— Én...

— No, nem tudom, s nem akarom ezt kutatni. Ez már a te dolgod. És még egyet: bizonyosan azt hiszed, hogy én jezsuita vagyok, nem igaz?

— Igen, azt hiszem...

— Pedig tévedsz, minthogy én a feltámadás kongregációjának tagja vagyok. Ha valamikor hasznodra lehetek valaminben, talán éppen ezekben a gimnáziumi bajaidban, akkor bizalommal keress fel engem a rendházban.

Megmondta nevét és felém nyújtotta a kezét, amelyet meg akartam csókolni. Nem engedte, csak erősen megszorította a kezemet. Mélyen meghajoltam. És bemutatkoztam.

— Bár nem ismerem édesanyádat, add át neki üdvözlételemet!...

Zygmunt Nowakowsky.

PÉTER APOSTOL BESZÉDE.

És kik tagadnak mindent vakmerően?...

Kik elpocsékolják az ifjúságot,

Vagy koldusok lélekben, szíverőben

S agyukban ferdék, erkölcsben fonákok.

Minden csak önlelküknek visszugsára:

Az igazság náluk csak hangulat.

Gyanakszanak, köpködnek világra,

Mert lelkük tükre torzképet mutat.

Vannak, kiknél dorbézolás az élet,

Baromi módra sárban henteregnek,

És azt szeretnék elhíttetni véled,

Hogy bűn s erény, rút és szép egyre mennek.

Vakon szülöttek a nap tiszta fénye

S az éj sötétje egyformát hazud,

És nem fog hinni soha semmi szépbe,

Akinek belső szívvilága rút.

(Reviczky: Ifjú pesszimistának.)

